

**בבית משפט השלום
בכפר סבא**

**ת.א. 56869-09-23
בפני כב' הש' איתי רגב**

תאריך חתימת המסמך 18.2.26

ז' אדר תשפ"ו, 24/02/2026
תיק 56869-09-23
שופט איתי רגב
החלטה

התובעת:

דבורה דבורץ, ת"ז 206302119

מרחוב שבט אשר 7, לוד 71352
טלפון: 055-6765372

לאחר קבלת חווה"ד, מוצע לצדדים לבוא
בדברים בניסיון להגיע להסכמות ולייתר את
הדיון המשפטי.
בהעדר הסכמות יוגשו תחשיבי נזק,
התובעת בתוך 60 יום והנתבעת בתוך 30
יום לאחר מכן.
ת"פ בהתאם.

ע"י ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ"ר 62254
ו/או יגאל רסקין
מרח' אבא הלל 7, רמת גן
טלי: 03-7412358, פקס: 077-3180983
דוא"ל: office@freiberg-law.com

– נ ג ד –

הנתבעים:

1. **חיה ברכה שרייברג, ת"ז 208824219**

מרחוב הרב אלישיב 4, לוד

2. **ווישור חברה לביטוח בע"מ, ה.פ. 515764868**

באמצעות ב"כ עוה"ד ט. שליט ואח'
מרחוב תוצרת הארץ 3, מגדל ב.ס.ר, ~~נתח תקוה~~
טלי: 03-6989829; פקס: 03-6989828
דוא"ל: office@shalitadv.com

*** נחתם דיגיטלית ***

הודעת עדכון מטעמה של התובעת

התובעת מתכבדת לעדכן כי חוות דעתו של המומחה הפסיכיאטרי התקבלה
(העתקה רצ"ב).

16

אריאל פרייברג, עו"ד
ב"כ התובעת

פרופסור פניג שמואל-מומחה לפסיכיאטריה
דרך כפר הדר 37 הוד השרון, 052-2808376

דוא"ל: shfennig@gmail.com

המידע הנכלל במסמך זה מוגן לפי חוק הגנת הפרטיות והמוסרו שלא בדין עובר עבירה. מסמך זה מכיל מידע אשר עלול לגרום נזק לבריאותו הנפשית של הנבדק. העברת מידע למטופל עצמו ללא התייעצות עם גורם רפואי מוסמך או בניגוד להנחיות היא על אחריות המעביר.

חוות דעת רפואית-פסיכיאטרית - ת"א 56869-09-23 – דבורה דבורץ'

(בית משפט השלום בכפר סבא)

"לאחר עיון בבקשה, במסמכים הרפואיים ובתגובה, שוכנעתי בדבר קיומה של ראשית ראיה, ולכן אני ממנה בזאת את פרופ' שמואל פניג כמומחה רפואי מטעם בית המשפט, בתחום הפסיכיאטרי. המומחה יבדוק את התובעת, ויקבע ממצאים לגבי מצבה הרפואי בעקבות התאונה, ובמיוחד יקבע: האם לוקה התובעת היום בנכות, ואם כן, לאיזו תקופה, ומהו שיעור הנכות. מהן המגבלות התפקודיות של התובעת, אם בכלל. האם תהיה התובעת זקוקה לטיפולים רפואיים בעתיד, ואם כן - מהם סוגי הטיפולים, ומהי העלות המשוערת של הטיפולים האלה לפי המחירים הנכונים היום. המומחה יתייחס לתקופות אי הכושר החלקי ו/או המלא של התובעת." כבוד השופטת הבכירה, רחל קרלינסקי

הנני מצהיר בזאת כי ידוע לי היטב שלעניין החוק הפלילי בדבר מתן עדות שקר בשבועה בבית המשפט, דין תעודה זו כשהיא חתומה על ידי כמוה כדין עדות בשבועה שנתתי בבית המשפט.

להלן פרטי השכלתי המקצועית

- בוגר בית הספר לרפואה בהדסה עין כרם, האוניברסיטה העברית, 1977
- רישיון לעסוק ברפואה 13996, מומחה לפסיכיאטריה של המבוגר מ 1987. רישיון מומחה 9578.
- בוגר בית הספר ללימודי המשך בפסיכיאטריה, בית ספר לרפואה, אוניברסיטת תל אביב.
- בוגר בית הספר לפסיכותרפיה בבית ספר לרפואה ע"ש סאקלר, אוניברסיטת תל אביב.
- פרופסור אמריטוס בחוג לפסיכיאטריה, בית ספר לרפואה ע"ש סאקלר, אוניברסיטת תל אביב.
- בוגר הקורס האוניברסיטאי הדו-שנתי לפסיכיאטריה משפטית של הפקולטה לרפואה אוניברסיטת תל אביב
- בוגר הקורס "פסיכוגריאטריה- מפגשי נושא: "הכשרות המשפטית של האדם הזקן והערכת כשרות על-ידי רופאים" במסגרת המרכז האקדמי ללימודי המשך ברפואה, בית ספר לרפואה אוניברסיטת תל

אביב-רמת אביב 2017.

- בוגר הקורס השנתי "כשרויות משפטיות וקליניות בזקנה" במסגרת המרכז האקדמי ללימודי המשך ברפואה בשנת הלימודים אוקטובר 2018- יוני 2019 בהיקף של 102 שעות לימוד
- רכז אקדמי ומרצה בקורס האוניברסיטאי השנתי לפסיכיאטריה משפטית, הפקולטה לרפואה ע"ש סאקלר, בית ספר ללימודי המשך ברפואה, החוג לפסיכיאטריה באוניברסיטת תל אביב רמת אביב שנה"ל 2012-2013
- חבר באיגוד לפסיכיאטריה משפטית
- מומחה ממונה ברשימת המומחים בתיקים אזרחיים בתי משפט השלום והמחוזי.
- יו"ר ועדת בחינות ההתמחות בפסיכיאטריה מטעם המועצה המדעית של ההסתדרות הרפואית החל מאפריל 2005 עד אפריל 2014 ויו"ר ועדת הערר של בחינות המועצה מאפריל 2015
- ראש החוג לפסיכיאטריה בבית הספר לרפואה באוניברסיטת אריאל בשומרון

ניסיוני המקצועי

- מנהל המרפאות והשירותים הקהילתיים במרכז לבריאות הנפש "שלוותה" בהוד השרון משנת 1996 ועד פברואר 2018
- 1996-1991 - חוקר ופרופסור עוזר באוניברסיטת סטוני-ברוק ניו יורק-פסיכיאטריה אפידמיולוגית.
- 1991-1987 מנהל יחידת המיון וההשגחה בבית החולים "שלוותה".
- יועץ פסיכיאטרי לבית החולים הגריאטרי "משען" רעננה 1996-2001

המסמכים הרפואיים עליהם מתבססת חוות דעת זו

1. סיכום מחלה, מחלקה להריון בסיכון גבוה, "שיבא"- 14/02/2021
2. מכתב שחרור, מיון גניקולוגי, "מעייני הישועה"- 19/05/2021 ; 06/09/2021
3. תשובת יועץ, ד"ר דניאל גרופר, "פסיכיאטריה"- 20/06/2023
4. הפנייה לבדיקת US שליש 3, "מאוחדת"- 03/08/2023
5. סיכום פסיכותרפיה, גב' שפירא חווה, "מאוחדת"- 21/08/2023 ; 28/08/2023
6. הפנייה לבדיקת פסיכיאטר, "מאוחדת"- 05/07/2024

המסמכים הרפואיים אשר עמדו לפני

תאונת הדרכים 19/05/2021

1. סיכום מחלה, מחלקה להריון בסיכון גבוה, שיבא, 14/02/2021 - "אשפוז בשל בדלקת בתוספתן, בניהול שמרני עם טיפול אנטיביוטי, השלימה צלסטון 10-11/10 במהלך אשפוז"

תחת הטיפול האנטיביוטי, שיפור קליני ומעבדתי, הבוקר בהערכת כירורג ללא מניעה משחרור והמשך טיפול פומי ביתי, עם המלצה לביקורת לאחר הלידה כמתואר לעיל אינה מאיימת בלידה, נינוחה, פעילות רחמית דלה ובלתי סדירה בטוקו, PV סגור וללא לחץ של הראש סטטוס עוברי תקין בניטור ובסוגר משתחררת לביתה במצב כללי טוב."

2. מכתב שחרור, מיון גניקולוגי, מעייני הישועה, 19/05/2021 - "בת 26, ג'3.1. PREGN. W. הריון סונטי, TWINS BA. G4P3. בשעה 06.30 נסעה במכונית כנוסעת, היתה חגורה. מכונית בה נסעה התנגשה באי תנועה. קבלה מכה בבטן כולה, יותר מימין. כעת חשה בכאבי בטן כולה. לא מציינת דימום ווגינלי או הפרשה חריגה מנרתיק. עוברת מעקב הריון, לפני שבועיים וחצי בדיקה תקינה, נצפו שני עוברים חיים. בעבר 3*ND, ללא סיבוכים.. ללא סימני הפסקת הריון, משוחררת לביתה"

3. מכתב שחרור, מיון גניקולוגי, מעייני הישועה, 06/09/2021 - "בת 26 לקראת לידתה הרביעית G4P3, בשבוע 29+1 (לפי ו.א - פנתה ללא מסמכים. הריון תאומים BCBA - בנוסף GDMA1 לא מאוזנת. פנתה למיון בשל צירים, שוללת ירידת מים או דימום, חשה תנועות עובר היטב. שוללת תלונות GI/GU, פרט לכך ללא תלונות. בריאה בדרך כלל..."

4. תשובת יועץ, ד"ר דניאל גרופר, פסיכיאטריה, 20/06/2023 - "בקיץ 21 נפגעה בתאונת דרכים בדרכה מהעבודה הביתה כשהתלונות לנסיעה לחברה שנהגה ברכב של דבורה כיוון שלדבורה עדיין לא היה רישיון באותה תקופה. הנהגת עלתה על אי תנועה ומהמכה הרכב עף לשוליים, כריות האוויר נפתחו, והרכב הוגדר טוטל-לוס. פונתה למעייני הישועה ע"י בעלה שהוזעק למקום, נבדקה ושוחררה ללא שבירים. הייתה בשבוע 8 של הריון ומאז יש לה חרדה קשה מנסיעות למרות שהייתה חייבת לנסוע כל יום לעבודה. התפרצה דלקת של התוספתן בשבוע 32 שטופלה באנטיביוטיקה, אך ההיריון והלידה עברו ללא בעיות. ילדה לפני שנה וחצי (תאומים). חשבה שהחרדה הקשה שלה קשורה להריון, אך החרדות לא עברו גם לאחר שילדה. למדה נהיגה, עברה טסט בפעם חמישית לאחר שגם החליפה מורה. מאז חווה את הכביש כמקום מאוד מסוכן למרות שעדיין נוסעת 3 פעמים בשבוע לעבודה, מצמצמת את מס' הנסיעות למינימום, וכל נסיעה מעוררת בה חרדות קשות. פיתחה התעניינות כפייתית במידע על תאונות דרכים, ובעלה שמתלווה לפגישה אומר שלפני התאונה היא תמיד אהבה נסיעות. ממצאים: מעברה ילדת הארץ להורים ילידי הארץ, והיא חמישית מעשרה ילדים. שוללת תורשה פסיכיאטרית. אימה מורה ואביה מנהל רוחני בישיבה. גדלה בבני ברק ולמדה הנדסת תוכנה ועובדת בתחום. נשואה מגיל 22 ויש 5 ילדים וכיום היא בשבוע 22 של הריון שישי. בעלה לומד בכולל. בריאה גופנית ושוללת אלרגיות. נוטה לפתח סכרת הריון וידוע על סוכרת במשפחה מצד האב. בבדיקה נראית כפי גילה, הופעה מסודרת. מודע צלול, רמה קוגניטיבית תקינה. אפקט תואם וחרדתי עם גוון דיספורי, ללא מחשבות אובדן. אין הפרעות במהלך או תוכן חשיבה ואין הפרעות בתפיסה, שיפוט ותובנה תקינים. ADJUSTMENT DISORDER. UNS. אבחנה: סיכום והמלצות: 1. ציפרלקס 10 מ"ג. 2. קלונקס 0.5 מ"ג לפי הצורך. 3.

המלצה לפסיכותרפיה."

5. הפנייה לבדיקת US שליש 3, מאוחדת, 03/08/2023 - "נבדקה ע"י פסיכיאטר (ד"ר דניאל

גרופר) עקב חרדה לאחר תאונת דרכים בהריון הקודם המליץ טיפול בציפרלקס וקלונקס..."

6. סיכום פסיכותרפיה, גב' שפירא חווה, מאוחדת, 21/08/2023 - "מצוקה נפשית: חרדה, תלונות

גופניות: הופעת צירים בזמן נסיעות. תלונות עיקריות / היסטוריה של מחלה נוכחית: לפני

כשנתיים וחצי כשהייתה בתחילת הריון של תאומים עברה תאונת דרכים ומאז התפתחו

סימפטומים פוסט טראומטיים כגון דריכות, מצוקה גופנית ורגשית כשהיא בנסיעות, שינוי

בתפיסת החיים ועוד. אנמנזה: עברה אירוע טראומטי של תאונת דרכים גרם להתפתחות של

הפרעה פוסט טראומטית."

7. סיכום פסיכותרפיה, גב' שפירא חווה, מאוחדת, 28/08/2023 - "התחלנו בחשיפה בדמיון.

תארה את האירוע הטראומטי - התאונה שארעה. רמות מצוקה עלו. בגלל שדבורה בהריון

ביקשתי לפגישה הבאה אישור מהרופא המטפל שהיא יכולה לעבור את הטיפול בטראומה

שמעורר רמות מצוקה לפני שמרגיע."

8. הפנייה לבדיקת פסיכיאטר, מאוחדת, 05/07/2024 - "פסיכיאטר דר דניאל גרופר, כותב

20.6.2024 להמשיך ציפרלקס 10 עם קלונקס רק 0.5 וממליץ פסיכותרפיה. האבחנה-

תסמונת הסתגלות."

שיחה עם הנבדקת בהסכמתה – דבורה דבורץ'

את טוענת שנגרם נזק נפשי מאז התאונה? "כן"

נגרם גם נזק גופני? "היו לי חבלות מאוד קשות בבטן, מהחגורה, מבחינה גופנית זה מה שהיה."

יש פטור מחגורה משבוע מסוים? "אני תומכת לידה, אז אני יודעת שגם בנות שבצירים צריכות לשים חגורה

וישבו בזווית בדרך לבית חולים."

מה זה אומר שאת תומכת לידה? "אני עובדת במשרה מלאה בהייטק, אבל זה תחום שאני מאוהבת בו, אני

מוסמכת, זה כמו דולה."

השתתפת בלידות בבית? "כן אני מרצה בתחום, אני עושה שיתופי פעולה עם בתי חולים, אני עושה קורס

בבית, הדמיית לידה."

את עצמך, איפה ילדת? "ילדתי את התאומים בלניאדו"

ויתר הארבעה? "כל אחד במקום אחר. פעמיים באותו מקום – במעייני הישועה, פעם אחת הכריחו אותי, כחלק

משיתופי הפעולה בינינו... גם בתל השומר."

איפה היית הכי מרוצה? "לניאדו. יש שם 0 הפרדה בין תאומים והם הבית חולים היחיד שמאפשר תאומים

באותו חדר לידה."

איך מחולקים השישה? "8,6,5".

כולם בנים? "התאומים זה בת ובן, השאר בנים."

את עובדת בהייטק, איפה? "אני עובדת בבנק דיסקונט בראשון לציון. אנחנו גרים בלוד. זה פרוייקט חדש, אנחנו גרים שם 4 שנים, גני איילון, זה ליד מושב אלישמח, זו שכונה חדשה מאוד גדולה ומעורבת."

מה עושה בעלך? "ראש כוילל, בלוד."

והילדים איפה הם מתחנכים? "יש שם הרבה מוסדות, יש בשכונה הרבה ילדים."

אתם מרוצים? "היו דירות מאוד זולות, דופלקס במיליון שלוש מאות."

אז הצלחתם להגיע לדירה, זה יפה "אצלנו ההורים קונים דירות לילדים... בעיניי זה פחות טוב, זה לא הגיוני. תופעה ניסית, אמא שלי מורה והם נתנו 800,000."

נחזור לתאונה, אני לא הבנתי התאונה קרתה שלא היה לך רישיון "אני עבדתי.. בראשון בבנק לאומי."

מה את עושה בתפקיד? "אני מפתחת תוכנה."

איפה למדת את זה? "בסמינר"

מקבלים שם תעודה של מהנדסת תוכנה? "משהו כזה, המקבילה החרדית."

אבל בפרקטיקה את עושה את העבודה של מהנדס תוכנה "כן.. אז למקום ההוא, בעלי היה מסיע אותי עם כל הילדים, התחלתי לקחת מוניות, שנינו אין לנו זמן וזה טרלול, אז אמרנו שזה יהיה יותר זול לקנות עוד רכב, אז הייתה לי חברה שהייתה נוסעת ברכב שלנו ולוקחת אותי לעבודה.. פעם אחת היא פספסה את הפנייה, היא באה להיכנס לפנייה הבאה בלי לחשוב אם זו הפנייה הנכונה, אבל הבנתי שהיא לא מספיקה את הפנייה, אמרתי לה אל תכנסי. היה לי ברור שנחטוף את המכה, זו היה התפצלות ימינה מכביש ראשי, היא נסעה על 100 ונכנסה באי תנועה. לא קלטתי את העוצמה המטורפת של להיכנס על 100 באי תנועה, הרכב הסתחרר ועף, זו הייתה מכה איומה והאוטו היה מלא בעשן, הכריות אוויר התפוצצו, זה היה רצף של מכות, טו לי מלא מחשבות על זה שזה מוות כזה מיותר, שמתי בעלי ישמע שאני מתה, כי הוא אוהב לישון עד מאוחר. יקח זמן עד שיעירו אותי.. ומה יהיה עם שלושת הילדים. אז אנחנו מסתכלות אחת על השנייה שאנחנו בחיים, אני לא יודעת ממה נגרמו כל המכות. הצלחנו לפתוח את הדלתות, אנחנו מסתכלות ורואות שעף לנו הפאה. דבר ראשון שראינו היה שגברים זרים רצו לעברינו לעזור, אז דבר ראשון חיפשנו את הפאות שעפו. אני מבינה למה זה הדבר הראשון שחיפשנו. ואז יצאנו כי היה מלא עשן, קלטתי שאני בחיים ואז עלה לי שאני בהריון תאומים."

כבר ידעת שאת בהריון תאומים? "כן, היה כבר דופק"

הביאו אתכם לבית חולים? "מי שעצר מאחורינו הזמין אמבולנס וזאת שלידי אמרה שהכל בסדר, היא הרגיעה אותי שהיא תשלם לי על הכל. היא הייתה בסדר, אבל ניתקנו קשר אחרי התאונה."

היא מהשכונה שלך? "כן... אז הגיעה ניידת והייתי שם, לא רציתי להתפנות לבית חולים, הרגשתי שאני במצב כזה רגיש שאני רק אבכה ואבכה. אמרתי שאני רוצה לחכות לבעלי.. הייתי מאוד בחרדה אבל לא רציתי לבכות

מול כולם, כי הרגשתי שזה לא בוגר. הייתי צריכה להתקשר למלא אנשים. עד שמצאתי חברה שגרה לידינו שרצה להעיר את בעלי."

נשמע שהראש עבד כל הזמן בצורה צלולה "זה מצבי סטרס כאלו שמביאים אותך לקצה... חשבתי איך בעלי יגיע לכאן הכי מהר, לא הצלחתי להשיג אותו, בחיים לא התקשרתי אליו בשעה הזו, הוא לא באמת שומר על זמינות.. אני זוכרת גם שלא היה לי נעים מהפרמדיקים שאני לא מצליחה ליצור קשר עם הבעל שלי.. אני ממש זוכרת פרטי פרטים מה היה... הרגעים האלו והמכות רדפו אותי הרבה זמן, הייתי מתעוררת בלילה. בתקופה הראשונית הייתי מתעוררת מהמכות שקיבלתי בחלום באוטו."

מה קורה היום? 4 שנים אחר? "אחרי התאונה התפנית לבית חולים ואמרו שהכל בסדר, התאוששתי כמה ימים ומאז כל נסיעה הייתי מקבלת צירים מטורפים ולחץ וחרדה מאוד גדולים, אז יצאתי לשמירה, הייתה גם שבת שהיה לי סיוט שגרם לכאבי בטן מאוד חזקים והלכתי לבית חולים וחשבו שיש לי אפנדיציט, קיבלתי אנטיביוטיקה."

אז מה נשאר? "אני נמנעת מנסיעות לא הכרחיות, רק לעבודה"

מאז עשית רישיון בעצם? 5 טסטים? "כן, עברתי בסוף, עברתי שתי מורות, היה לי מאוד קשה, אבל בעלי מאוד התעקש כי הוא חשב שזה ישחרר אותי מהחרדה, אם אני נוסעת באוטו אני נוסעת עם בעלי, כי הוא מאוד מתחשב, אני כל הנסיעה ככה (מדגימה איך היא נאחזת בלחץ במושב הנוסע)."

אז זה לא מגביל אותך מללכת לעבודה? "אני חייבת ללכת לעבודה, יש משכנתא, גם יש פרטים קטנים נגיד בהלכה מתי שאומרים תפילת הדרך כל דרך היא דרך ארוכה, אמורים להגיד רק אם עוברים מעיר לעיר אם יש בדרך עוד ישוב אחד. יש קטע שאם מישהו אומר זה פותר את כולם, אבל אני אגיד בכל מקרה גם. הראש שלי תמיד בחישובים בין מהירות הנסיעה לבין עוצמת הפגיעה."

איך מבחינת סיוטים וחלומות? "זה כמעט לא קורה לי כבר."

היית אצל הפסיכיאטר גרופר, הוא המליץ על פסיכותרפיה, הלכת? "הלכתי לפסיכותרפיה, היא אמרה לי שזה מאוד מציף אותי והיא לא רוצה להמשיך לעשות אותו בלי אישור מרופא כי הייתי בהריון בסיכון... זה מכניס אותי להרבה חרדה, גם אם אנחנו נוסעים למחרת אני מתחילה לחשוב אם לכתוב צוואה."

אז למה את לא כותבת צוואה? (צוחקת) "אולי באמת כדאי"

הוא רשם לך תרופות? "לקחתי קצת ציפרלקס וקלונקס, אבל אמרו לי שזה יכול לחדור טיפה שילייה, אז הפסקתי לקחת, מעדיפה לסבול ושהילדים לא יפגעו.. ומאז הילד הבכור שלי – אני תמיד או בהריון או מניקה אז לא לוקחת כלום. אני אומרת עכשיו שעכשיו אפסיק ואז אולי אוכל לקחת את הכדורים."

איך את מסתדרת עם הכל? "אני מעירה אותו מוקדם בבוקר, כדי שהוא ינק, אני אומרת לעצמי כשאני אפסיק עם זה, אני רוצה.. כי זה רודף אותי.. קיבלתי גם הצעות עבודה יותר טובה, אבל עם נסיעות יותר ארוכות, אז אני לא לוקחת."

זה נכנס לשיקול בחירה? "חד משמעית... ולפני כמה חודשים חשבתי שנכנסתי להריון אז התחלתי להיכנס לחרדה בנסיעה. בהריון האחרון, הרופא הריון בסיכון שלי נתן לי מכתב אישור לעבוד מהבית, כדי לא לסכן את

העובר עם הלחץ והכאבים בזמן הנסיעה. אני רק חושבת על הריון אני מרגישה את הצירים.. ואנחנו רוצים לפחות עוד 6 ילדים.. זה מאוד נוכח.."

את אומרת שהתאונה נוכחת? "כן, לפני זה יכולתי לנסוע נסיעות ארוכות ולהנות מזה. עכשיו נהייתי אובססיבית בקטע הזה אני מחפשת מידע על תאונות דרכים. בעלי צדיק אבל הוא סובל מזה ממש."

משהו בעבודה השתנה? "הבוס שלי יודע שברגע שאני אהיה בהריון אני אעבוד מהבית בגלל הנסיעות, המעסיק שלי לא אוהב את זה.. אני מניחה שזה משפיע בצורה מסוימת על השכר, גם הצעות עבודה יותר משתלמות אבל רחוקות יותר."

מבחינת תפקוד בבית כאם ל-6? "הרבה.. נסיעות גם לטיפת חלב, אני נותנת לבעלי, כי ממש רק נסיעות שאני חייבת, לעבודה – כי אני חייבת... בתאומים אני יצאתי לשמירה - שזה היה נזק כלכלי משמעותי, כי אתה מקבל שכר מינימום, כן אני אמרתי למנהל מדור שלי, הוא לא יגיד לי משהו, הוא הבין את זה וזה היה בסדר."

ובהריון האחרון? "עברתי לעבודה מהבית, בגלל הצירים והסטרס שעשה לי הנסיעות, אבל כשאני מביאה אישור מרופא להריון לסיכון... אני כן חושבת שהייתה לזה השפעה על העלאת שכר, כי אני עובדת מאוד מצטיינת וזה לא קרה.. זהו.. עכשיו אני כבר לא שם.. אני במקום אחר.. לפני זה הייתי בפועלים, אני 10 שנים מהנדסת.. מגיל 20."

למה עברת למקום אחר? "זה מקובל בתחום לעבור כל 2-3 שנים."

זה לא שהם אומרים לך דבורה אנחנו לא מרוצים? "לא, הם ממש הצטערו שעזבתי, אבל הרגשתי שהגעתי לגג מקצועי."

והיום את לא בטיפול פסיכאטרי או פסיכולוגי? "אני לוקחת מדי פעם את הקלונקס, אני כן חושבת שאחרי שאפסיק להניק אני אתחיל לטפל בעצמי בצורה יותר רצינית.. כי אני נמנעת מנסיעות ומאירועים משפחתיים. מורכב גם למצוא בייביסיטר"

והאובססיה לתאונות דרכים? "אני פותחת עיתון או אתר אינטרנט אני חייבת לקרוא דבר ראשון על תאונות דרכים."

איך הגעת לכאן? "נהגתי בעצמי."

טאטו:

הנבדקת, אישה בעלת חזות חרדית חובשת פאה, הופיעה לבדיקה בלבוש מוקפד וצנוע. התנהגותה התאפיינה בדריכות ומתח שרירי, תוך שהיא משלבת את כפות ידיה ומתעסקת בהן באופן חזרתי, אך היא שמרה על קשר עין רציף ושיתפה פעולה באופן מלא. הדיבור היה שקט, לקוני וממוקד. האפקט היה בעיקרו אאוטימי ומתגונן, תואם את הסיטואציה ושילב רגעים של הזמור. מהלך החשיבה היה סדיר, לוגי ותכליתי. הנבדקת שללה באופן פעיל מחשבות שוא, כוונות אובדניות, מחשבות יחס או תכנים כפייתיים, ולא נצפו כל עדות להפרעות בתפיסה. השיפוט והתובנה למצבה נראים שמורים והיא נתפסת כמהימנה בדיווחה.

סיכום ודיון:

מדובר באשה צעירה מהמגזר החרדי, נשואה ואם לששה ילדים.

עברה תאונת דרכים לפני למעלה מארבע שנים, כאשר הייתה נוסעת ובשבוע השמיני להריונה. התאונה הייתה ברכבה שלה אך הנהגת הייתה חברה שלה. לדבורה לא היה אז רישיון נהיגה אך מאז הצליחה, אחרי מאמצים ללמוד נהיגה ואף עברה את הטסט וכיום היא נהגת.

כשנה אחרי התאונה עברה הערכה פסיכיאטרית ואף הומלץ על טיפול תרופתי. הפסיכיאטר, אצלו הייתה פעמיים איבחן אותה כסובלת מהפרעת הסתגלות. הייתה גם בטיפול פסיכולוגי הממוקד באירוע הטראומטי. הפסיכיאטר בדק אותה שוב כשנה לאחר מכן עם המלצה להמשיך הטיפול התרופתי.

כיום לפי דיווחה איננה נוטלת טיפול פסיכותרופי באופן קבוע.

הנבדקת הותירה רושם אמין בבדיקתה. מבחינה תפקודית, ניכר כי תפקודה הכללי שמור ותקין. המגבלה היחידה הנצפית נוגעת למגבלות עצמיות (Self-imposed restrictions) אשר הנבדקת נוטלת על עצמה בהקשר של נהיגה ותדירות הנסיעות. יודגש כי לא נמצאו בבדיקה תסמינים העונים לקריטריונים המלאים לאבחנת PTSD. עם זאת, ניכר עיסוק מחשבתי מוגבר (רומינציות) סביב אירוע התאונה והשלכותיו.

לשאלות בית המשפט

יבדוק את התובעת, ויקבע ממצאים לגבי מצבה הרפואי בעקבות התאונה, ובמיוחד יקבע: האם לוקה התובעת היום בנכות, ואם כן, לאיזו תקופה, ומהו שיעור הנכות. להערכתי בשנתיים הראשונות שלאחר התאונה הייתה הנכות הנפשית בשיעור של 10% לפי 34 ב' 2 לתקנות הביטוח הלאומי, בשנה השלישית הייתה נכותה בשיעור של 5% לפי 34 ב' 2 מותאם לתקנות הביטוח הלאומי והיא נותרה עם נכות צמיתה בשיעור של 2.5% לפי סעיף 34 ב' 2 מותאם לתקנות הביטוח הלאומי. מהן המגבלות התפקודיות של התובעת, אם בכלל. אין לתובעת מגבלות תפקודיות בתחום העבודה או בתחום החברתי והמשפחתי. היא מגבילה את עצמה בנסיעות עצמיות ברכב אך מסוגלת לנהוג גם מחוץ לעיר ולבדיקה אצלי הגיעה בכוחות עצמה ובאופן עצמאי.

האם תהיה התובעת זקוקה לטיפולים רפואיים בעתיד, ואם כן - מהם סוגי הטיפולים, ומהי העלות המשוערת של הטיפולים האלה לפי המחירים הנכונים היום. הנבדקת איננה זקוקה לטיפולים פסיכיאטריים או פסיכולוגיים.

המומחה יתייחס לתקופות אי הכושר החלקי ו/או המלא של התובעת. לא הייתה תקופה של אי כושר מבחינה פסיכיאטרית.

פרופ. שמואל פניג 26.01.2026

פרופ' שמואל פריג
פסיכיאטר
מ.ר. 13996 מזמחה 9578